

רע"פ 4738/22 - ראובן הירש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4738/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: ראובן הירש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 12936-04-22 מיום 25.4.2022 שניתן על ידי כבוד השופט מ' דאוד

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט מ' דאוד) בעפ"ת 12936-04-22 מיום 25.04.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש בקשר עם גזר דינו בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כבוד השופט א' לרנר), בתת"ע 7466-07-21 מיום 07.03.2022.

2. ביום 02.02.2021 בסמוך לשעה 18:00 ניתן למבקש דו"ח בגין נהיגה ברכב מסוג "אוטובוס זעיר ציבורי", מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות.

3. ביום 07.03.2022 בית משפט השלום הרשיע את המבקש, בהתאם להודאתו, בעבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. לנוכח העובדה כי למבקש 78 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, חלקן בגין אותה העבירה - בית משפט השלום גזר על המבקש קנס בגובה 250 ש"ח ופסילה

על תנאי של רישיון הנהיגה לתקופה של חודש, למשך שנה, לבל יעבור את אותה העבירה.

4. ערעור המבקש על גזר דינו בבית המשפט המחוזי, נדחה. בית משפט קמא הסתמך, בין היתר, על העובדה שהמבקש הודה, בפה מלא, בכך שנהג ללא חגורת בטיחות וכי בכוונתו להמשיך לנהוג כך בעתיד. בית משפט קמא הסכים עם בית משפט השלום, כי ענישה מקלה, עלולה להעביר מסר שגוי למבקש שמוצדק וראוי להמשיך בהתנהגותו.
5. המבקש, שאינו מיוצג, הגיש בקשה לרשות ערעור על פסק דין זה, ומכאן הבקשה שלפניי. ככל שניתן להבין מן הבקשה ומנספחיה החלקיים, המבקש שב וטוען כי נהיגה ללא חגורת בטיחות אינה מהווה עבירה, וכי הוא נמנע מלחגור חגורת בטיחות כדבר שבשגרה, שכן חגורת הבטיחות מסכנת את חיי הנהג. זאת ועוד, המבקש פירט על אודות ניסיונותיו לקבל אישור לנהיגה ללא חגורת בטיחות מול הרשויות הרלוונטיות, והדגיש את הקשיים הביורוקרטיים שחווה בניסיון כאמור.
- דיון והכרעה
6. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
7. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל (21.07.2022); רע"פ 4038/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.2022)).
8. הבקשה שלפניי נטועה כולה בגדר עניינו הפרטי של המבקש, אשר אינו מעלה חשש לעיוות דין. זאת ועוד, טענות המבקש זהות לטענות שהועלו במסגרת ערעורו בבית משפט קמא, ובמסגרת שורה ארוכה של הליכים נוספים שהתנהלו בעניינו, וביניהם: רע"פ 589/18 הירש נ' מדינת ישראל (22.01.2018); רע"פ 945/14 הירש נ' מדינת ישראל (06.02.2014); ו-רע"פ 8983/06 הירש נ' מדינת ישראל (12.11.2006). ברי כי טענות המבקש כבר נדונו וקיבלו מענה מפורט בערכאות השונות.
9. בטרם חתימה מצאתי לציין, כי במרוצת השנים הוגשו על-ידי המבקש למעלה מ-30 בקשות שונות לבית משפט זה, במסגרתן ביקש המבקש להשיג על עשרות פסקי-דין שניתנו בהליכים שונים שהתנהלו בעניינו. בכלל אלו, הליכים בהם הורשע המבקש בביצוע שורה ארוכה של עבירות תעבורה – וביניהן מספר הרשעות על נהיגה ללא חגורת בטיחות, כפי שבמקרה כאן, ואשר כולן נדחו על-ידי בית משפט זה. זאת, מן הטעם שבכלל הבקשות כאמור, עותר המבקש, הלכה למעשה, לקבלת פטור מכיבוד הוראות החוק המחייבות אותו בחגירת חגורת בטיחות – סעד לו אין בית המשפט יכול להיעתר.
- למותר לציין כי הדיון בבקשות כאמור כרוך בהשקעת משאבים והשחתת זמן שיפוטי לא מבוטל, לריק. אולם, כפי שהובהר למבקש לא אחת, גם על-ידי הערכאות הקודמות – דרך המלך לבירור טענותיו של המבקש, וקבלת אישורים כפי מבוקשו, אינה לפני בית המשפט, אלא לפני הרשויות הרלוונטיות. כך מצופה, וכך נדרש המבקש לפעול בעתיד, חלף הגשת בקשות חוזרות ונשנות שאין בית המשפט יכול להיעתר להן.
10. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בתמוז התשפ"ב (25.7.2022).

ש ו פ ט
